

men den blev i 1873 sat op til 500 Kr. og i 1899 til 800 Kr. Det er dette Beløb, vi nu staa paa, og selv om man vil finde, at det i og for sig kun er en ringe Pension for en saadan Mand, kunde der dog, efter at denne Pensions Størrelse er fastslaaet i 1899 og efter den Tid, som levnedes Udvalget nu til Behandling af dette Spørgsmaal, ikke være Tale om i Aar at sætte Pensionen højere op, og den ene af disse to Skibsførere, her er Tale om, nemlig Jensen, er for øvrigt ogsaa kun 47 Aar gammel. Under disse Omstændigheder har Udvalget fundet det rigtigt at tiltræde det Forslag, som den højtærede Indenrigsminister har stillet og har maattet stille i Henhold til den bestaaende Lovgivning.

Saa kommer der under Nr. 36 en Bevilling, der er foreslaaet af den højtærede Indenrigsminister og tiltraadt af Udvalget, paa 9,000 Kr. som midlertidigt Lønnings-tillæg til de Personer, der i Grønland ere ansatte under Direktoratet for den grønlandske Handel. Det sker i Henhold til Lov 3die April 1901, og der er altsaa intet dertil at føje.

Med Hensyn til § 19 A. har jeg i øvrigt kun et enkelt Spørgsmaal at fremdrage, som er udsat under Finanslovens 2den Behandling. Det er Spørgsmaalet om Statstilskud til Statens Forsøgsmølleovre ved Askov, som drives af Professor la Cour. I de Overvejelser, som Udvalget har anstillet over, hvorvidt man vedblivende burde fortsætte med denne Bevilling, har Professor la Cour vistnok set et Udslag af Mistillid mod ham personlig, men dertil har han ingen Grund. Det er jo rimeligt, at en saa overordentlig stor Bevilling, naar den har løbet endogsaa langt flere Aar, end man oprindeligt har tænkt sig, giver Anledning til Overvejelser. I Fjor blev Bevillingen sat ned fra 12,000 Kr. til 10,000 Kr., og det var Forudsætningen, at man i Aar skulde have fortsat med at nedsætte den til 8,000 Kr. Dette have vi ikke gjort, vi ere blevne staaende ved de 10,000 Kr. Heri maa Professor la Cour dog paa den anden Side heller ikke — hvad der ifølge en Skrivelse, han har sendt til Indenrigsministeren, kunde være Grund til at antage, han vilde — se et Bevis for, at nu er her naaet det faste Standpunkt, og at nu vil man fremdeles yde en Bevilling paa 10,000 Kr. om Aaret til Forsøgsmøllen. Nej, Aarsagen til, at vi ere blevne staaende ved de 10,000 Kr. i Aar, maa snarere siges at være den, at man ønskede ligesom at faa et roligere Afviklingsforhold over for den hele Sag.

Professor la Cour mødte i Udvalget og sagde, at han vilde ikke kunne fortsætte, hvis han ikke fik 10,000 Kr. i Aar, men maatte straks aflevere Møllen. En saadan Voldsomhed ønskede vi ikke at fremkalde. Vi have derfor bevilget de 10,000 Kr. i Aar, men det er *ekstraordinært*, at de bevilges i Aar, og saa maa hele Sagen tages op til Undersøgelse. Fler-tallet i Udvalget giver altsaa Bevillingen i den Forstand, at hvis der ikke oplyses noget ganske særligt, som kan foranledige, at man fortsætter med den, maa den nu efter dette Aars Forløb ventelig høre op, og det er sikkert ogsaa i den Forstand, at den højtærede Indenrigsminister i Aar modtager en Bevilling paa 10,000 Kr. Angaaende Sagen har jeg i øvrigt kun at tilføje, at det af de fremlagte Regnskaber, som Finansudvalget har forlangt, fremgaar, at Professor la Cour af Bevillingen har beregnet sig en aarlig Gage paa 3,000 Kr., og at han dels har taget forskellige Beløb af Bevillingen til Rejser i Udlandet og dels har taget enhver Ting, han foretog sig, betalt, f. Eks. gentagne Gange Rejser ind til Kolding. Det er der maaske ikke noget at sige til, men det var vistnok ikke Meningen, den Gang denne Bevilling blev given, at der skulde oprettes et lønnet Embede, og det vakte nogen Overtaskelse, at Professor la Cour har taget sin Ulejlighed betalt med 3,000 Kr. om Aaret, selv om denne Betaling i og for sig ikke overstiger, hvad der maatte tilkomme ham som rimeligt Honorar for den Umage, han har.

Jeg vender mig dernæst til § 26 II. A., hvor de Indenrigsministeren vedkommende Bevillinger paa denne Paragraf ere opførte. Der er først et Bidrag til Afholdelse af Udgifterne ved Afholdelsen af en retrospectiv dansk Presseudstilling i Kjøbenhavn i 1902. Det er mig, som selv er Journalist, en Fornøjelse at kunne anbefale det højtærede Ting at bevilge dette Beløb, som den højtærede Indenrigsminister har stillet Forslag om, og som Udvalget enstemmig har tiltraadt. Det er en Opmærksomhed over for Pressen, som denne sikkert fuldt ud kan fortjene af os, der i Egenskab af Rigsdagsmænd meget ofte trænge til og paakalde Pressens Hjælp.

Derefter komme vi under Nr. 146 til et Forslag, som er stillet af Indenrigsministeren, men ikke er tiltraadt af Udvalget. Det er et Forslag, som gaar ud paa at yde et Bidrag paa 25,000 Kr. til Oprettelse af en jydsk Handelshøjskole i Aarhus som første Halvdel af en toaarig Bevilling paa ialt 50,000 Kr. Det er ikke Udvalgets Mening,